

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2019 r. — PNB Banka i in./EBC**(Sprawa T-330/19)**

(2019/C 270/34)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* PNB Banka AS (Ryga, Łotwa), CR i CT (przedstawiciele: O. Behrends i M. Kirchner, lawyers)*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie proponowanego nabycia przez skarżących znacznego pakietu akcji w banku docelowym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że okres oceny, jakim dysponował EBC zgodnie z art. 22 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE ⁽¹⁾, upłynął przed wydaniem zaskarżonej decyzji, a zatem EBC nie mógł już sprzeciwić się proponowanemu nabyciu.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że EBC naruszył postępowanie przewidziane w art. 15 rozporządzenia o Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym ⁽²⁾ oraz art. 85 i 87 rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ⁽³⁾.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest oparta na błędnej wykładni i zastosowaniu kryteriów oceny na podstawie art. 23 dyrektywy 2013/36/UE oraz łotewskich przepisów implementujących.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że EBC naruszył zasadę proporcjonalności.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że EBC nie wziął pod uwagę uznaniowego charakteru decyzji sprzeciwiającej się proponowanemu nabyciu.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że EBC zniekształcił istotne dla sprawy okoliczności faktyczne.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że EBC naruszył zasadę uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że EBC naruszył zasadę nemo auditor poprzez brak uwzględnienia jego własnej odpowiedzialności za utratę zaufania w proces regulacyjny.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. 2013, L 176, s. 338).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnie zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

⁽³⁾ Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. 2014, L 141, s. 1).